

PARTENERIAT ȘCOALA-FAMILIA-SOCIETATEA

(articol de specialitate)

*Prof. Înv.Preșcolar: Topală Adina-Ionela
Școala Gimnazială Nr.12/ Structura: Grădinița P.P. CFR, Timișoara*

RELAȚIA DINTRE GRĂDINIȚĂ-FAMILIE- COMUNITATE

În cadrul sistemului de învățământ trebuie să existe o atmosferă destinsă între agenții educaționali deoarece această atmosferă este facilitatoare învățării. Existența unor reguli comune, cunoscute și fixate împreună cu familia și copiii, ușurează mult efortul învățării. Există o rețea complexă de relații în cadrul unei școli iar aceste relații au un potențial considerabil de influențare a educației copiilor, atât în sens pozitiv cât și în sens negativ.

Principalele relații sunt:

1.*Relația dintre grădiniță și familie.* Dezvoltarea acestui tip de relație, vine după sine și cu un avantaj printre care amintim: dezvoltarea abilităților de lideri ale părinților; conectarea familiei cu membrii școlii și ai comunității; oferirea de suport familiilor preșcolariilor. Menținând acest tip de parteneriat, părinții devin responsabili față de educația copiilor și îndeplinesc nevoile copiilor de a fi sprijiniți și aprobați.

Cadrele didactice trebuie să manifeste o relație de prietenie față de părinți, să-i informeze pe părinți cu privire la aspectele pozitive și negative ale copilului. Tot cadrele didactice trebuie să le ofere părinților suficiente informații despre nivelul de dezvoltare al copilului, despre activitățile care îi trezesc copilului cel mai mare interes.

Conducerea grădiniței are și ea un rol foarte important, pentru că aceasta trebuie să creeze un climat educațional deschis, trebuie să-i încurajeze pe părinți să participe la activitățile desfășurate cu copiii și părinții. Părinților trebuie să li se creeze o impresie frumoasă despre grădiniță, un loc unde își aduc copiii cu drag, fără teama de a pune întrebări, oferindu-li-se răspunsuri de fiecare dată.

Părinții au și ei datoria de a le crea propriilor copii, o imagine frumoasă a grădiniței, un loc deosebit de drăguț și relaxant, unde aceștia învață cele mai frumoase cântece și poezii și unde au cele mai frumoase jucării. În acest fel curiozitatea copiilor crește, iar dacă părinții au o atitudine pozitivă față de grădiniță, atunci sunt toate șansele ca preșcolarul să aibă încredere în educatoarele și colegi.

Părinții preșcolarului, trebuie să fie interesați de tot ce se întâmplă cu copilul la grădiniță, trebuie să știe orarul grădiniței, trebuie să știe ce îi place cel mai mult copilului să facă, trebuie să participe cu interes la activitățile desfășurate în grădinița cu familia. Părinții trebuie să fie deschiși, să ofere cadrului didactic toate informațiile despre copil, din punct de vedere al sănătății, al dezvoltării sau a dorințelor acestuia.

În concluzie, relația dintre familie și grădiniță trebuie să fie o relație de prietenie, o relație de comunicare, ambele părți trebuie să prezinte interes pentru același fapt: preșcolarul.

Grădinița și familia trebuie să lucreze în echipă, trebuie să înțeleagă că acest lucru în echipă este favorabil evoluției preșcolarului. Ambele părți luptă pentru educarea preșcolarului, punctul comun în grădinița. Preșcolarul este mai presus de orice, el trebuie educat deoarece el reprezintă viitorul țării, țară în care trăim cu toții.

Există și blocaje în acest tip de relație, atunci când profesorul nu este bine pregătit și nu își dorește să relaționeze cu familia preșcolarului, dar și din partea familiei, atunci când părinții tratează cu dezinteres grădinița și tot personalul instituției. Din păcate sunt suficienți părinți care

tratează grădinița ca pe un loc sigur unde își lasă copilul în siguranță, necontând pentru aceștia nivelul de educare al copilului, sau interesele copilului.

2. *Relația dintre grădiniță și comunitate.* Deține numeroase avantaje, printre care amintim: transmiterea de informații pozitive despre grădiniță către agenții instituționali, dar și a grădiniței înspre comunitate prin distribuirea unui mesaj care vine din mai multe surse și care exprimă specificul grădiniței respective în comunitatea locală.

Educatorele, au rolul de a manifesta creativitate și imaginație în inițierea unor parteneriate, dinamism în organizarea și desfășurarea acestor parteneriate, dar și toleranță fiind responsabile de evaluarea acestui parteneriat.

Grădinița trebuie integrată în mediul comunității ca partener egal și consecvent în formarea viitorilor cetățeni. Educatorea fiind responsabilă de crearea acestor legături cu comunitatea și păstrarea unei relații deschise cu comunitatea și societatea de care aparținem cu toții.

Exemple de astfel de parteneriate între grădiniță-comunitate ar fi cu jandarmeria, participare la Ziua Jandarmeriei, dar și cu poliția, participând la Ziua Poliției.

Astfel de parteneriate între grădiniță-familie-comunitate sunt foarte importante, creându-se strânse legături între toți participanții.

BIBLIOGRAFIE:

1. Băran- Pescaru, A., „*Parteneriat în educație*”, București, Editura Aramis Print, 2004.
2. Popescu, M., „*Implicarea comunității în procesul de educație*”, Centrul Educația 2000+, Corint, București, 2000.